

El Junyent

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Camí Ral; carrer del Junyent, 18 (Palou)
Emplaçament	Al sector sud de Palou. Al nucli de Palou seguir el Camí ral direcció sud uns 700 m.
Alçada:	109

Coordenades:

Latitud:	41.580037077684
Longitud:	2.2784020205192
UTM Est (X):	439847
UTM Nord (Y):	4603402

Classificació

Número de fitxa	08096 - 83
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	XV-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. CR-3. Protecció de tipus V: Conjunts rurals. Catàleg de masies i cases rurals del sòl no urbanitzable (2012). Identificador 072.
Data aprovació:	dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari	IPA 29000
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial

Titularitat	Privada
Titular:	001535500DG30D0001LJ
Fitxes associades:	
<u>Rentador de Junyent</u>	
<u>Mina de can Giró</u>	
<u>Barri del Junyent</u>	
Autoria de la fitxa	ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa:	dl., 01/10/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió:	dt., 27/02/2024 - 09:20

Descripció

Masia de dimensions mitjanes, d'origen medieval, que ha conservat força bé la tipologia constructiva tradicional. Es troba a peu del Camí ral i actualment forma part d'un petit barri de cases sorgides al seu costat i que ha pres el mateix nom de Junyent.

És una edificació de planta rectangular amb petits cossos adossats. Consta de planta baixa, pis i golfes, amb coberta de teula àrab a dues vessants desiguals. La teulada està limitada per una fina imbricació amb el carener perpendicular. En el vèrtex de la teulada té un remat sortint fet per dues teules tallades, amb significat apotropaic; és a dir, protector contra els mals esperits. La façana principal, encarada a llevant vers el Camí ral, es distribueix més o menys en tres eixos d'obertures. A l'eix central hi trobem la portalada, de pedra dovellada amb arc de mig punt. A la clau conserva un escut, amb un cap al damunt. L'escut té esculpit el relleu d'un lleó i, a la dreta, tres flors de lis i un arbre. Correspon a una família molt notable de Palou: els Junyent, antics propietaris de la masia. Un escut similar es troba a la masia veïna de la Torre de les Aigües, que pertanyia a la mateixa família. A la part superior de l'eix central, destaquen tres finestres amb arcs de mig punt construïts amb maó. Aquesta façana, per la presència de l'escut i la seva composició unitària, es podria datar als segles XV-XVI. Tanmateix, les diferents tipologies de les obertures denoten que s'hi van fer reformes posteriors. Per la banda lateral i posterior, les obertures són poques i petites.

Al sud de la masia es conserva una era enrajolada i per l'altre costat del camí Ral hi passa un dels molts recs que abunden al terme de Palou.

Història

Palou havia estat un municipi independent fins que l'any 1928 fou agregat a Granollers. S'hi conserven diverses masies aïllades, d'origen medieval, algunes de notable interès. Als segles XIX i XX van anar sorgint un bon nombre de cases de pagès més petites que es troben més o menys agrupades en barris o carrers. Són els barris de can Mayol, can Giró, can Tries, can Bou, Sant Julià, el Junyent, Sant Salvador, can Tinet, Sant Josep, Sant Joan, can Torres o cal Rei. I a la zona central de la plana s'estén un petit nucli més compacte entorn de la parròquia.

Pel que fa a la masia del Junyent, almenys des del segle XV estava vinculada a la família Junyent, que també posseïen la Torre de les Aigües (antigament anomenada Junyent). Per això en ambdues masies hi trobem l'escut de la família. Segons García-Pey (1990) aquesta masia va rebre el nom de Joan Junyent, al segle XV. La família Junyent es considera una de les més notables d'aquesta època. Hi destaquen Joan

Junyent (marmessor de la reina Violant), Berenguer de Junyent, Francesc Junyent (conseller de Barcelona i comandant d'una galera en la guerra de Nàpols), un altre Francesc Junyent (destacat en 1542 en els fets d'armes de Perpinyà), Galzerà de Junyent (citats entre 1535 i 1555 a les Corts de Montsó), Miquel Junyent (que participà en els esdeveniments de 1597 i 1598), i un nou Francesc Junyent (citats en 1688 i 1697 i a les Corts de 1701).

Després de pertànyer als Junyent durant els segles XV i XVI, al XVII la masia era un hostel, propietat de Francisca de Magarola. Més endavant, al seu costat s'hi van construir altres cases que formen el petit barri anomenat del Junyent.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372

CUSPINERA I FONT, Lluís et al. (2001). *Pla especial de protecció del Patrimoni Històric-Arquitectònic de Granollers*. Granollers. Document administratiu.

GARCIA-PEY, Enric (1990). "Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura", a *Estudis de Granollers i del Vallès Oriental*, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

PATRIMONI (1985). *Patrimoni Històric Arquitectònic*. Granollers: Caixa de Crèdit Granollers.

